

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Chvnegvndis Imperatricis & virginis, ex ea quæ est apud Surium.
Claruit sanctitate circa annum Domini 1030.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Vide Casar.
Baronium
in not. mar-
tyr. Rō.

VITA S. CHVNEGYNDIS IMPERA-
trici & virginis, ex ea qua est apud Scrimm.
Claruit sanctitate circa annum Domi-
ni 1030.

3. Martij.
Imperato-
res, in con-
iugio virgi-
nes.

Nudis plan-
tis, ignem il-
lesam calca-
uit.

Liberalitas
Chunegun-
dis, in mo-
nasteria &
ecclesias.

CHunegundis quamvis sacro matrimonij
vinculo Henrico secundo Romanorum
Imperatori copulata esset, puritatis tamen
amore acriter incensa, ab omni se libidinis con-
tagione ad extremum vitæ spiritum illi-
tam conseruavit, quod clarissimo ipsa testimo-
nio (dum veritatis virginitatisque hostis multis
mendacijs & calumnijs eius pudicitiam traduce-
re conaretur) cōprobauit nam & ignitos vomer-
es illæsis plantis calcavit, & omnem ignis feru-
tiam egregiè superauit. Cum autem summa Im-
perij gloria floreret, maximèq; ad omne luxum
exercendum stimulos haberet, eos ita pietatis stu-
dio repressit, vt opes omnes & facultates ad Chri-
sti gloriam illustrandā transferret. Templaque
& monasteria regali magnificentia erigebat, opi-
busque quæ ad vitam tranquillè beateq; traducē-
dam necessariæ videbantur, dotabat. In loco Ham-
bergenſi ecclesiam eximio opere sub Apostolo-
rum principis & Georgij martyris patrocinio
statuit, cui pari elegantia monasterium ad Aquil-
lonarem plagam, in honore S. Michaelis Archan-
geli, sub regula B. Benedicti successit. Tertiam de-
indè sub ordine Canonicorum protomartyri Ste-
phano dedicauit, quam Benedictus Pontifex solē-
ni ritu consecrauit. His accessit monasterium Sal-
uatoris nostri Iesu Christi, quod sacris virginibus
sancti Benedicti regulam sectantibus, donauit.
Ardebat incredibili virgo sancta pietatis amore
omnibusque modis diuini numinis cultum im-
plere.

plificatum cupiebat. Cumque Henrici sui voluntatem pijs his operibus mirificè consentientem haberet, nullum non monasterium vel nimia antiquitate collapsum, vel opibus exhaustum; eximia eius pietate egregiè resectum fuit. Et quidem Henrici Imperatoris, omnibus maximarum virtutum ornamenti exultissimi vita, & res di-

Adelbodus
Episcopus
Ultraieftensis, scripsit
huius S. Imperatoris
vitam, teste
Sigeberto.

Postquam Henricus vitam hanc cum meliore commutasset, cœpit virgo Dei acrius ad rerum diuinarum intelligentiã aspirare: & diurno quidem tempore assiduo studio benignè faciendi disciplinã excolebat, omniumq; necessitatibus larga manu consulebat; nocturno verò, mentis altitudine in cælo versabatur. Mòx autem vt Conradus in defuncti locum ad regni gubernacula admotus fuit, omni terrenarum rerum cura expedita. Christo arctissimo sanctissimoque religionis vinculo se cõiunxit, Aderat Anni uersarius transitus Henrici dies, cum Archiepiscopus ad Confugiensis ecclesia dedicationem inuitauit; & ecce inter Missarum solennia imperiali decentissimè cultu ornata, summũ ante altare virgo Deo deuota processit; ibiq; crucè è ligno in quo Christus pro generis humani salute mactari sustinuit, obtulit. Deindè peracta Euangelij lectione, regalem auri fulgore micantem vestem, cunctis obstupescentibus à se proiecit, & tunicam fusciolem, quam suis ipsa manibus texuerat, induit. Postremò mundanæ gloriæ vanitatem, præcis capillis, excelsò

Mortuo Henrico, in religione Deo se cõsecrat.

S. Chunegundis, monastii cum induit habitum.

Ggg 2 admò.

Sacris se ædi-
bus libenter
includit.

Lectus eius
cilicio in-
stratus.

Signo cru-
cis, incen-
dium extin-
guit.

admodum animo dānauit, & sacrum ab Episto-
po velum gratulabunda accepit. Nemo qui tanto
spectaculo intererat, lachrymas continere potuit,
cum principem fœminam summis opibus ab-
fluentem, cuncta despiceret & pro nihilo reputa-
re, & Christi amore vehementer incensam,
incredibili mentis alacritate rerum omni-
um inopiam appetere cernerent. Sacris igitur
hoc modo ædibus libenter inclusa, admirabile
virtutis specimen cunctis præbere, & non modo
se se, sed omnes ibidem Christo seruientes mira-
biliter ad cœlestium rerum amorem excitare coe-
pit. Diuinarum rerum considerationi noctes eū
diebus iungebat, nec prius in somnum fessa decli-
nabat lumina, quam extrema lassitudine oppri-
meretur; & tunc quidem delicata virginis mem-
bra, non lectus mollibus suffultus plumis, sed du-
ro stratus cilicio excipiebat.

Accidit quandoque, ut sacra quadam puella
sacros illi de more codices prælegeret, cumque
multā noctem lectio protracta fuisset, caligantes
oculos clausit, lumenque manibus elapsum, ingentem
flammā excitauit, suaque sauitia extremū exci-
um minabatur. Clamore igitur cum miserabili
eiulatu, cunctos ad auxilium excitabat, cum Chv-
negundis colluctantes inter se flammam signo cru-
cis repressit, seque suasque ab interitu liberauit.

Habebat secum sororis suæ filiam Iuttam no-
mine, sacris ædibus inclusam, quæ à primis annis,
optimis disciplinis trābuta, & litterarum cog-
nitione non mediocriter instructa, materteram no-
minus religionis quam dilectionis amore secuta
fuerat. Cumque mirifico virtutum suarum splen-
dore, omnium sibi animos egregie conciliasset, tum
facile materteram singulari sua modestia & prudē-
tia

hæ opinione eò adduxit, vt primam in ipso cœnobio eam Abbatissam constitueret: quæ ramen postquam ad eum honoris gradum euecta & libertatem affecuta fuit, paulatim seuerioris disciplinæ obliuisci cœpit. Matertera vt statim diffidentes mores animaduertit, indignè admodum patiebatur pietatis cultum in ea interire, per quæ cæteri excitari debuissent. Grauissimis igitur verbis eam cum priuatim tum publicè ad veteris disciplinæ seueritatem reuocare institit; deinde orare & obsecrare, nè vellet se suasq; prauitate vitæ in sempiternum animarum periculum adducere; sed cum nullam melioris frugis spem daret, velut materteræ patrocínio aut familiaritate vade confisa, & quadam diè, cæteris diuinis rebus operam nauantibus, cum quibusdam in conclauis epulantem reperisset, zelo pietatis armata cum verbo correptionis, dexteram eius maxillam percussit: quæ, quasi sigillum quoddam, formâ digitorum, toto vitæ suæ tempore retinuit. Fuit hoc nõ modo illi acerrimus deinde ad virtutis stimulus, sed plurimos (ad quos huius rei memoria peruenit) à vitijs ad meliorem vitæ frugem reuocauit.

Quindecim in monasterio annos incredibili vitæ austeritate vixit, omnibus tamen suavis admodum & benigna. Nihil erat eius seueritate iucundius, nihil iucunditate seuerius; tristis in risu, in tristitia suavis; tandem diutino vigiliarum & ieiuniorum labore grauata, in morbum incidit; qui quotidie infestior factus, tẽpus adesse indicauit, quo ad sempiternâ coronâ vocanda erat. Interim ex more regales tanq̃ Imperatrici parabantur exequiæ; aurea feretro obtendenda proferebatur velamina: cu illa, cõiectis oculis, Amictus iste, ait, nõ est meus, auferre hinc. Ornatus hic alienus est;

Hhh 3 istis

Iuttam neprem suam, Abbatissam constituit.

S. Chunegundis cedit disfolutam Abbatissam.

15. annos vixit in monasterio.

Non vult vt Imperatrix,

sed et sancti, istis terreno sponso, & his caelesti sum copulata. His miseræ carnis vilem materiam in pollutæ, corruptæque iuxta tumulum fratris mei, ac domini Henrici Imperatoris componite. His iam dicitis, in manus Domini spiritum commendatis, carnis sarcina abiecta, ad suam animam revolvant auctorem. Funus in Bambergensi ecclesiâ cum insigni mœstitia gaudio tamen conjuncta curatum fuit. Sanctitatis eius merita, multis per orbem manifesta signis apparent. Nam & infirmi, quacunque ægritudine oppressi, sanitatem recipiunt, & mentes in scelere pertinaces, & horrenda peccatorum caligine involutæ, illustrantur.

Præclara est
ius miracula
post obitum.

Anno incarnationis Domini 1189. Indictione secunda, Tremone tertio decimo Bambergensis Ecclesiæ Episcopo, quarto sui Pontificatus anno, ad vincula S. Petri, dum populus solito more ad sacrum virginis tumulum, orationum & vigiliarum causa adesset, dæmoniacus quidam, qui proprium filium, mente planè, ab omni pietatis & sceleris cognitione alienata flammis exusserat, duris constrictus funibus adfuit, statimque aliorum adiutus precibus, præceps furor & amentia cessarunt, & linguam horrendas antea blasphemias vomentem, in Dei laudes laxavit. Mox alius quidam omnium membrorum officio miserè destitutus, adductus fuit, qui optatam etiam salutem multis ibidem precibus consecutus est. Huius rei fama alij duo excitati, eandem sanitatis gratiam adepti sunt.